

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 1T/104/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8410010402
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Bureš
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2012:8410010402.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11. júna 2012 samosudcom JUDr. Richardom Burešom v trestnej veci proti obžalovanému E. T. takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

E. T., nar. XX. X. XXXX v M., trvalé bydlisko X. G.,
F. XXX/XX, okres M., prechodne bytom
X. G., L. XXX, okres M.,

je v i n n ý , ž e

dňa 17. 6. 2010 v čase okolo 22.00 hod. vo X. G. na ulici L. pod vplyvom pozitívneho alkoholu, prišiel k rodinnému domu č. XXX/XX E. V., nar. XX.X.XXXX a L. V., nar. XX.X.XXXX, obaja trvale bytom X. G., L. XXX/XX, okres M., začal búchať na predné okno domu a drevenú bránu, ohraničujúcu pozemok domu, a potom, čo E. V. drevenú bránu otvoril, sotil do neho, následkom čoho poškodený spadol na zem, bez súhlasu E. V. a L. V. vošiel do dvora, cez otvorené vchodové dvere až do domu, cez kuchyňu prešiel do prednej izby, ktorú obývala M. Y., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom X.M. G., L. XXX/XX, okres M., kde začal prehľadávať skrine, rozhadzovať veci, pričom ho E. V. a L. V. opakovane slovne vyzývali, aby z domu odišiel, na čo on nereagoval, následkom čoho ho z domu a následne cez dvor pred bránu vytlačili spoločne so synom Y. V., nar. XX.X.XXXX, čomu sa obžalovaný bránil a rukou udrel do oblasti hlavy a sotil do Y. V., čím mu spôsobil drobné poranenia s dobou liečenia do troch dní a poškodenie rifľových nohavíc v hodnote 12,- €,

t e d a

- neoprávnene vnikol do obydľia iného a tam neoprávnene zotrval, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím,

č í m s p á c h a l

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona

Za to sa odsudzuje

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. a/, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 56 ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výmere 2 000,- € (dvetisíc) EUR.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, žeby výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený súd ukladá náhradný trest odňatia slobody na dobu 6 (šesť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok podala dňa 18. 11. 2010 obžalobu na E. T. a to pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v skutku vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Po preskúmaní obžaloby a podľa jej obsahu a obsahu spisu vydal samosudca dňa 9. 12. 2010 pod č. k. 1T 104/2010 - 127 trestný rozkaz, v ktorom uznal obžalovaného za vinného a uložil mu podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, s použitím 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1, § 56 ods. 1 súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne a peňažný trest vo výmere 700 (sedemsto) eur.

Obžalovaný podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu proti predmetnému trestnému rozkazu odpor.

Na hlavnom pojednávaní dňa 10. 1. 2010 obžalovaný vyhlásil v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že je nevinný.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní potvrdil, že si išiel ku M. Y. po nejaké veci a satelitný prijímač na DIGI TV. Mal k tomu jej súhlas. Prvýkrát nepochodil, druhýkrát išiel v podnapitom stave. Vošiel do vnútra rodinného domu vo X. G., na ulici L. Č.. XXX/XX a začal si brať svoje veci. Bránili mu v tom svedkovia E. V. a L. V.. Ťahali ho von, pričom mohol nechtiac niekoho fyzicky napadnúť. Pri bránení sa mohol sotiť Y. V..

Svedkyňa poškodená L. V. uviedla, že obžalovaný prišiel za M. Y., pričom mu bolo vysvetlené, že nie je doma a žiadali ho, aby odišiel. Spoločnými silami sa im podarilo obžalovaného dostať za bránu, ktorý sa však bránil a spôsobil jej synovi zranenie vyžadujúce si ošetrovanie.

Svedok poškodený E. V. vypovedal, že obžalovaný vošiel dňa 17. 6. 2010 večer do rodinného domu vo X. G., na ulici L. Č.. XXX/XX. Začal vyberať veci zo skríň, bol vyzvaný, aby nerobil neporiadok, na čo on nereagoval. Viackrát bol upozornený, aby odišiel preč, že M. Y. sa v dome nenachádza. S pomocou jeho syna Y. V. dostali obžalovaného z domu von, pričom zhodil Y. na zem a odstrčil manželku L. V.. Dva dni pred skutkom chcel sa obžalovaný dostať do domu.

Svedkyňa poškodená M. Y. dala súhlas obžalovanému, aby si prišiel po veci, pričom nevedela, či mu požičia satelitný prijímač na DIGI TV. Ostatných spolubývajúcich o súhlase, ktorý dala obžalovanému neinformovala. K čomu došlo v dome, vie len od účastníkov incidentu, obžalovaný tam robil neporiadok. Na otázku, či v tom čase boli rozídení, uviedla, že odišla domov.

Svedka Y. V. zavolala jeho sestra, aby išiel rýchlo domov, lebo obžalovaný sa u nich nachádza. Videl, ako sa ho rodičia snažili dostať von, vyzývali ho, nechcel ísť dobrovoľne. Preto pomáhal, zobrali ho, ale on začal vystrájať, následkom čoho sa poudierali. Svedok mal niečo s rukou, kolenom, bolela ho hlava a zničil si rifle. Medzi obžalovaným a M. Y. bol nejaký problém, lebo vtedy asi mesiac u nich bývala.

Na základe zhodných tvrdení svedkov L. V., E. V., Y. V. R. Y. V., ktorí boli priamymi svedkami incidentu, možno dospieť k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe. Výpovede týchto jednotlivých svedkov sa navzájom potvrdzovali, v detailoch dopĺňali, preto nebol dôvod, neuveriť im.

Hoci obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný, z jeho výsluchu je možné vyvodit' priznanie ku skutku.

Je pravdou, že obžalovaný mal súhlas od M. Y. k tomu, aby si išiel zobrať niektoré vlastné veci z rodinného domu na ulici L. Č.. XXX/XX, X. G., ale len za asistencie inej osoby. Obžalovaný aj pod

vplyvom požitého alkoholu, osoby v rodinnom dome nerešpektoval, robil tam neporiadok, na výzvy, aby odišiel preč nereagoval a musel byť vytláčaný z domu, pričom kládol aktívny odpor.

Z výpovede Y. V. a Y. V. vyplýva, že práve M. Y. volala políciu, aby zabránila vo vyčíňaní obžalovaného. Z tejto skutočnosti možno dospieť k záveru, že žiaden z vlastníkov, resp. užívateľov rodinného domu na L. Č.. XXX/XX, X. G., nesúhlasil s tým, aby obžalovaný zotrval v predmetnom obydli.

Samotné použitie násilia obžalovaným, okrem výpovede svedkov preukazuje i lekárske potvrdenie z 18. 6. 2010 vystavené U.. X. T.Í., v ktorom je uvedené, že v dôsledku napadnutia dňa 17. 6. 2010 utrpel Y. V. pohmoždenie hlavy, pravého zápästia a pravého kolena.

Na základe takto vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, súd mal dostatočne preukázané, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný. Obžalovaný svojím konaním tým, že v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona neoprávnene vnikol do obydli iného a tam neoprávnene zotrval a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím, čím sa dopustil prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona. Protiprávnosť konania obžalovaného je potrebné vidieť v tom, že porušil záujem spoločnosti na ochrane domovej slobody vlastníka, resp. užívateľa domu.

Z odpisu z registra trestov bolo zistené, že obžalovaný bol päťkrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Kežmarok pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest 700 (sedemsto) eur, ktorý bol zaplatený dňa 10. 1 2011, čím došlo k vykonaniu trestu.

Súd potom zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a uložil obžalovanému peňažný trest v sume 2.000,- (dvetisíc) eur s určením náhradného trestu pre prípad zmarenia v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Súd pri druhu a výmere trestu vychádzal zo skutočnosti, že prečin, ktorého sa dopustil obžalovaný, nemal vážne dôsledky na život osôb zúčastnených na incidente, o čom svedčia aj zlepšené vzťahy s rodinou M. Y. a že ide menej závažný delikt vzhľadom na okolnosti prípadu. Taktiež súd prihliadol na osobné a majetkové pomery obžalovaného a pri výmere trestu zohľadnil jeho výšku tak, aby tento trest bol dostatočným postihom za protiprávne konanie obžalovaného.

Nakoľko obligatórnou súčasťou výroku o uložení peňažného trestu je náhradný trest odňatia slobody, súd postupom podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona určil náhradný trest odňatia slobody na 6 (šesť) mesiacov v prípade, že by výkon peňažného trestu bol zmarený.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.